

[Jens Peter Jensen]

Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, også var meget positiv over for denne tanke, og derfor fornemmer jeg – ja, jeg kan næsten hente et sprog fra den aktuelle debat – at der er spredt lidt gødning på ministerens ager, således at vi kan få tanken om en revision af lovgivningen til at vokse frem hos ham. Det skulle glæde mig, om den særdeles jordbrugskyndige hr. Larsen-Ledet om et øjeblik ville være med til at fremme den avl, som vi her har lagt sæd til.

Alice Faber (SF):

Spørgsmålet kunne så være, hvem der får rabatter på den gødning, som bliver spredt hos ministeren.

I SF er vi interesserede i at få så megen offentlighed om erhvervslivet som muligt. Der skal være fuld offentlighed om priser, om avancer og rabatter, om aftaler og strukturer i erhvervslivet og andre forhold, som har indflydelse på forbrugerpriserne. Der skal være offentlighed om udbuddet af varer og mulighederne for at handle, f.eks. de handelssteder, der findes, og deres geografiske placering.

Derfor er det principielt vigtigt, at man ikke forsøger at ændre den praksis at udsende redegørelser om nogle brancher, som på en eller anden måde har en særstilling inden for et bestemt markedsområde, som monopoldirektoratet er begyndt med. Det vil altid gå ud over småforbrugerne og de småhandlende, når store firmaer skaffer sig en monopol-lignende status og sikrer sig de største aftagertilbud ved at give dem fordelagtige aftaler.

Vi ser derfor med megen alvor på industriministerens tilbageholdelse af de to rapporter fra monopoldirektoratet om gødningsindustrien og isoleringsindustrien, som er på dagsordenen i dag. Ministeren er ved at skabe præcedens for, at områder, som enkeltvirksomheder ikke selv ønsker offentliggjort, kan blive holdt hemmelige ud fra meget tynde argumenter fra virksomhedernes side. Det er paradoksalt, at det er de socialistiske partier, der efterhånden hårdest håndhæver monopollovens formål i kapitel 1 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger for at forhindre urimelige priser og forretningsbetingelser og sikre de bedst mulige vilkår

for den frie erhvervsudøvelse. Hvor er alle de smukke ord om frihed og fri konkurrence, som de borgerlige taler så meget om? Hvor er alle ordene fra de små partier i regeringen om at værne de små virksomheder og handlende? Det er hule påstande. De glemmes, hvis der står magtkoncentrationer i erhvervslivet bag, smarte erhvervsfolk, som forstår at bruge medierne rigtigt til at få indflydelse hos ministrene og visse politiske partier, som er bange for, at de ikke er erhvervsvenlige nok, og som derfor glemmer at se på helheden i strukturen og glemmer forbrugerne og de små virksomheder.

Hvis ministeren nu får held til at tilbageholde disse to rapporter, vil det blive svært i direktoratet at få folk til at lave flere rapporter. Selvcensuren vil hindre det. Det er en ganske naturlig udvikling i enhver organisation. Det ved ministeren naturligvis godt. Vi vil på det kraftigste advare medarbejderne i direktoratet mod denne selvcensur.

Når der fra oven censureres meget bredt som i dette tilfælde, vil medarbejderne uvilkårligt lægge deres praksis om og indskrænke deres fortolkning af lovens bestemmelser ved udarbejdelse af de næstfølgende rapporter. Selv om den enkelte medarbejder måske holder fast, vil der alligevel brede sig en holdning i organisationen, som følger de ovenfra kommende censureringer.

De to rapporter omhandler begge områder, der i kraft af stor udvikling på området har stor indflydelse på mange menneskers forbrugsomkostninger. Isoleringsområdet har været i rivende udvikling på grund af energipriserne. Når vi alle skal have isoleret og staten oven i købet giver tilskud for at tilskynde os til at isolere, er der naturligvis et stort marked for isoleringsmateriale. Naturligvis vil konkurrencen om at sælge isoleringsmateriale blive hård, og derfor er det også utrolig vigtigt, at forbrugerne kan gennemskue priser, avancer, bonus osv., så de ved, hvad de betaler for. Den stærke sammenhæng mellem to firmaer, der sidder på 90 pct. af varmesoleringsmaterialet, kan betegnes som et monopol bestående af to virksomheder. Da kun meget få forbrugere har indsigt nok til at vurdere kvaliteten, og hvor meget der skal bruges, er det en gruppe forbrugere, der er nem at køre om hjørner med. Derfor er det også vigtigt, at der er offentlig-